

זכרונותיו של אמנון לב מקורס 8

הערה מקדימה (29/5/07)

אמנון לב הוא איש הפלי"ם, חניך קורס 8 ומאוחר יותר איש פלוגת הנמל. אמנון רשום כחבר/ימאי באתרנו, אבל משום מה שמו נעדר מרשימת חברי הפלי"ם והפלמ"ח באתר הפלמ"ח. הנושא נמצא בברור עם בית הפלמ"ח ועם אמנון עצמו, ויש לקוות שיימסרו בהקדם כל הנתונים הנדרשים על מנת ששמו ייכלל שם במקומות המתאימים.

זהו אחד משלושה סיפורים שאמנון מסר ליהודה בן צור כאשר נפגשו בשדות ים ביום 12.5.2007, בכנס השנתי של הפלי"ם. שני סיפוריו הנוספים על פעולות בהן נטל חלק במסגרת ה'שירות הימי' מופיעים בגל 'מפלי"ם לחיל-הים'.

קורס 8

לקראת סיום קורס 8 בקיסריה, שמו אותי לשמירת לילה. הייתה סערה בים ולכן הוציאו את הסירות לחוף. אני, כנראה שמתוך חולשת דעת, נכנסתי לאחת הסירות וישנתי. כמובן שתפשו אותי, והחליטו להעיף אותי מהקורס. אולם כאן התערבו חברי הטובים, ובקשו עלי רחמים: "אמנון הוא ימאי טוב. תנו לו הזדמנות, ותמצאו לו עונש אחר". ההזדמנות אכן ניתנה לי.

יצאנו שש סירות להפלגה לחוף עזה. הפקודה הייתה שכל חניך ישמש כמפקד סירה במשך שש שעות, אבל לי אמרו: "אתה לא תישן במשך כל ההפלגה הלך וחזור, ותשמש כמפקד הסירה". לרוע הגורל, אני הפלגתי על ה"פלוקה" האפורה, יחד עם מפקדי הקורס ששמו עלי עין כל הדרך, בעוד שחברי האחרים הפליגו בסירות החדשות בעלות שלושת המפרשים. בדרך לעזה עשינו תרגילי התקדמות מול הרוח ("גאלסים" בלשון המיפרשנים) עד שהגענו לחוף עזה. בהגיענו, ניתנה פקודה שכל סירה תפליג בחזרה בכוחות עצמה. כל חמשת הסירות עזבו את החוף שהיה בצורה של חצי קשת, והפליגו לעומק, כדי שיהיה להן קו ישר להפלגה עם הרוח. אני לעומת זאת נשארתי קרוב לחוף, מבלי שהמפקדים מתערבים בעניין. ידעתי שהרוח המזרחית מתחילה מהיבשה, ולכן אקבל אותה ראשון. התחלתי איפוא לשוט לאורך החוף, כאשר אני מקבל לעתים פרצי מים חזקים, לפי תנאי הקרקע בחוף. לקראת הצהריים גברה הסערה, הרוח עברה להיות מערבית חזקה, והגענו לשדות-ים מבלי שראינו סביבנו את יתר הסירות. כעבור זמן קצר הגיע טלפון לקיבוץ שהסירות הגיעו ליפו והן מחכות לאמנון. ענו להן שאין צורך לחכות כי אמנון כבר נמצא בקיבוץ. באותו רגע החליטו המפקדים להשאיר אותי בקורס.

במשך שירותי בשריון, במילואים ובמלחמות הרבות, עזר לי מאד ידע הניווט והכרת איתני הטבע.